

La cantant que resideix a Barcelona ens explica com va començar al món de la música

Zahara, posant música a la vida

TAL COM RAJA

Lloc i data de naixement: Úbeda, 1983

Un grup de música: The new Raemon

Una pel·lícula: Blade Runner

Un llibre: La comunicació no verbal, de Flora Davis

Plat que cuines millor: Risotto

Una mania: Moltes (riu)

Una qualitat: Perseverança

Un somni: Fer música tota la vida

On t'agradaria anar de viatge? A Nova York

Tens fama de ser molt... Xerraire (riu)

En quin moment de la teva vida saps que et vols dedicar a la música?

Des de petita, he esta envoltada de música. Componia, em buscava algun lloc on tocar, etc. Al principi, compaginava aquesta faceta artística amb la carrera de magisteri i hi va haver un moment en què vaig haver de triar, o magisteri o el vessant artístic. Quan vaig acabar la carrera, em va sortir una plaça com a mestre a Úbeda i llavors vaig pensar "què faig, continuo per aquesta línia i m'acabo casant amb el profe d'educació física? (riu) o m'esforço pel que realment em satisfà que és viure de la música?" Al començament, va ser difícil però, com que no tenia cap altre mitjà de subsistència, em vaig espavilar molt, buscant concerts, fent maquetes...

Quin valor li dones a la formació?

És una feina de fons. Poso l'exemple del meu pare que és mestre. Va haver d'estudiar una carrera, va fer oposicions, va haver de treballar a molts llocs abans de ser fix. I darrera hi ha una evolució. De la mateixa manera, dedicar-se a la música, ja sigui una banda de pop o de líric, comporta una feina i una constància com qualsevol altra carrera.

He llegit que ets molt aficionada a les sèries de televisió. A quina li posaries banda sonora?

Sí, sí, molt (riu). Ummm... Una que m'encanta i que m'hagués encantat fer-li una cançó és "A dos metros bajo tierra". Crec que és la millor sèrie dramàtica i la millor obra de ficció, incloses les sèries i les pel·lícules, perquè fa una descripció de l'ésser humà molt completa.

S'ha alabat molt la feina que has fet a les xarxes socials. Creus que és la millor manera que té un músic avui per promocionar-se donat l'estat del sector?

Avui en dia, tot ha d'estar adaptat a les noves tecnologies i la música no pot ser menys. Abans, només funcionava sortir a la televisió i a la ràdio. Ara, és diferent. Per als músics que no tenen recursos, és una opció que et permet comunicar-te amb la gent, promocionar la teva banda, avisar dels concerts, que t'escoltin de forma accessible. Però tornem al que dèiem abans, si no hi ha una feina constant al darrera, si no hi ha un discurs, les coses per si soles no es sostenen. No és obrir un Myspace, Facebook, Twiter, Twenty, etc. i l'èxit arriba. Hi ha molts grups i molta competència. Has de lluitar i la clau és la mateixa, treballar, ser honest i confiar en tu mateix.

"Si no hi ha un discurs, les coses per si soles no es sostenen"

Al principi, però, no és difícil tenir confiança?

Sí, però això mateix ho has d'aprofitar. La desconfiança, el que ha de provocar és feina. En el meu cas, jo no crec que el Myspace em funcionés "porque yo lo valgo". Precisament em feia tant de respecte que aquesta manca de confiança que parlem em portava a dedicar les 24 hores al meu projecte per a què funcionés.

I parlant dels riscos de la xarxa, quina opinió et mereixen la pirateria i les descàrregues gratuïtes?

Estic a favor de compartir música a la xarxa però estic en contra de la pirateria, ja que en aquest cas hi ha algú que treu benefici de la feina dels altres.

Com es va gestar la La fabulosa historia i quin paper hi han jugat Carlos Jean i Ricky Faulkner en el procés?

Doncs la La fabulosa historia portava uns quants anys coent-se. Quan vaig signar amb Universal fa uns tres anys i mig, teníem clar que volíem fer un disc però no sabíem exactament

amb qui i ni com. Llavors, vam provar amb diferents productors fins que vam topa amb en Ricky Falkner i en Carlos Jean. Em vaig enamorar musicalment de Ricky Falkner, que em va ajudar moltíssim a evolucionar com a artista. Universal, per la seva part, va proposar Carlos Jean, que va saber donar una nova perspectiva a temes que tenia mig oblidats o que no sabia com enfocar, i dels quals finalment m'he tornat a enamorar.

Els teus temes són molt intimistes, creus que és la millor manera d'arribar a les persones avui?

Jo no faig cançons pensant que la gent s'identificarà amb el que escric sinó que visc, tinc sensacions... Llavors poso música a aquestes vivències. El millor de tot és quan et ve algú i et diu que aquella vivència que vaig plasmar en una cançó és exactament el que li ha passat a aquesta persona, això és el millor que té la música. Quan et diuen que tal cançó explica la història de la seva vida, és una sensació molt maca i llavors em sento realitzada com a música. En certa manera, reflecteix la nostra vulnerabilitat.

Què vols dir?

Que una cançó que ha escrit algú que no et coneix et pugui emocionar. És que som tan petits però alhora els sentiments són tan universals. D'alguna manera, tots passem pel mateix, tots estimem. A tots ens han trencat el cor, tots hem odiat, tots hem patit una pèrdua. I llavors t'adones que, per molt cursi que sigui, l'amor és el que mou el món i és l'únic que val.

Què recomanaries a un jove que es volgués dedicar al món de la música?

Que s'hi llenci, que treballi, que no pari, que faci versions, que copii per després "descopiar". Que estigui prou segur per saber que paga la pena i prou insegur per esbrinar si paga la pena.

De la noieta que cantava amb el seu pare i la seva àvia a la dona que triomfa als escenaris, què queda i què s'ha perdut pel camí?

Més que perdre crec que es tracta del que he recuperat de la infantesa. Quan era petita, cantava i no m'importava res, amb aquella innocència infantil que no té cap tipus de pressió, que canta pel plaer de fer-ho. Hi va haver una època, dels 18 als 24, on m'estava buscant i no sabia què fer, em preparava què havia de dir, em posava nerviosa, m'imposava el públic, etc. Però va arribar un dia en què aquella nena, que cantava sense vergonya davant de tothom, va tornar. Vaig pujar a un escenari fa tres anys i estava molt nerviosa, i em vaig dir "anda ya" i vaig gaudir, em vaig deixar d'esquemes i nerviosismes, i vaig ser jo mateixa.

Diego Giménez
diego@edicat.cat

La fabulosa historia de...

Nascuda a Úbeda (Jaén) fa 25 anys i resident a Barcelona, Zahara, malgrat la seva curta edat, fa 10 anys que compon i toca les seves cançons pop pels escenaris de tot Espanya. Addicta a Myspace i a qualsevol xarxa social que se li posi per davant, aquesta dolça, divertida i loquaç cantant és l'autora de La Fabulosa historia de... de la mà d'Universal amb la producció de

Carlos Jean i Ricky Falkner. Gravat entre Madrid i Barcelona, el disc està compost per 11 cançons:

- 1.Merezco
- 2.En la habitación
- 3.Funeral
- 4.Photofinish
- 5.Chico fabuloso
- 6.La canción más fea del mundo
- 7.Chica pop
- 8.Olor a mandarinas
- 9.Domingo astromántico
- 10.Con las ganas
- 11.Tú me llevas

Diego Giménez
diego@edicat.cat